

[Handelsministeren.]

den foreliggende situation i sin aktionsplan af september 1975 rettet henstillinger såvel til regeringen som til værfterne og til de på værfterne ansatte. Kontaktudvalget vil i øvrigt følge værftssituationen meget nøje i de kommende måneder og vil tidligt i 1976 indkalde til et møde med værftsindustriens parter til nærmere drøftelse af dansk værftsindustriens stilling i lyset af den internationale værftssituation til den tid.

Regeringen er for sit vedkommende indstillet på at følge kontaktudvalgets henstillinger op og vil finde det af stor betydning, at også værfterne og de ansatte på konstruktiv måde går ind i det samarbejde, kontaktudvalget opfordrer til, og som vil være helt nødvendigt, hvis dansk værftsindustri på rimelig måde skal kunne klare sig igennem de hårde år, vi desværre ved forestår.

Ordføreren for forespørgerne (Maigaard) (SF):

Jeg skal takke for redegørelsen fra ministeren, som jeg godt vil kommentere på 4 punkter. Jeg vil gerne sige noget om de gode træk, jeg synes den indeholder, jeg vil dernæst gerne sige noget om subsidier og koordinering af branchen, jeg vil gerne sige noget om sagens EF-aspekter, og endelig til slut vil jeg gerne sige noget om B & Ws Motorfabrik, som har noget med det her at gøre.

Lad os starte med det lyse og takke for redegørelsen, som indeholder visse elementer til en politik for skibsværftsindustrien. Jeg tænker især på, at stat, fagbevægelse og branche har sat sig sammen og i alt fald har et samlet overblik over situationen. Jeg tænker også på de ganske vist meget små tilløb til aktive forholdsregler, ministerens redegørelse indeholder. Med henblik på at blive suppleret og uddybet bør de gennemgås i folketingets erhvervsudvalg. Erhvervsudvalget må ligeledes sikres mulighed for at behandle det såkaldte kontaktudvalgs aktionsplan, for også folketinget har et ansvar for beskæftigelsen.

Dernæst vil jeg gerne sige noget om subsidier og koordinering af branchen. Jeg skal ikke lade det være nogen hemmelighed, at jeg er dybt uenig med handelsministeren i hans syn på mulighederne for subsidier til

skibsværftsindustrien. Handelsministerens redegørelse indeholder afsnit, som skal skabe det indtryk, at de internationale subsidier er under afvikling. Han taler om de ganske resultatrige bestræbelser, der er gennemført for at afvikle subsidierne.

Dette er efter min mening direkte forkert. Går man den norske perspektivanalyse for skibsbygningsindustrien igennem, som er fremsendt i 1974 af et udvalg nedsat af industridepartementet, så fremgår det, at der i 13 OECD-lande var 125 forskellige støtteordninger. Jeg har i et bilag til mit indlæg her, som i al fald ordførerne og pressen har, forsøgt at skematisere disse støtteordninger i en opstilling. Selvfølgelig kan man ikke beskrive en støtteordning med et kryds i et skema, men i al fald kan skemaet give det indtryk af de 125 forskellige støtteordninger, at offentlige subsidier stadig er et integreret led i moderne skibsfartsindustri. Det er efter min mening direkte forkert, hvad ministeren siger.

Dette indtryk af, at offentlige subsidier er et integreret led i moderne skibsværftsindustri, forstærkes ved en gennemgang af den amerikanske Maritime Subsidies, som er udsendt i maj 1974 af United States Department of Commerce.

Det må derfor blive en hovedopgave i folketingets erhvervsudvalg, der bør arbejde videre med denne sag, gennem saglige undersøgelser af de faktiske forhold at nedbryde det indtryk, handelsministeren har søgt at skabe, et indtryk, der er baggrund for hans afvisning af støtte fra samfundets side til den danske værftsindustri. 125 forskellige støtteordninger, dem skal man ikke rynke på næsen ad.

Forudsat at det lykkes at formulere en politik for den samlede værftsindustri, så er socialistisk folkeparti villig til at medvirke til at sikre arbejdspladserne på værfterne også gennem subsidier. Det er derfor vigtigt at se på kontaktudvalget mellem branche, fagbevægelse og handelsministerium. Udvalget har en afgørende betydning i diskussionen om at sikre arbejdspladser. Dette udvalg skal efter vores mening ikke bare registrere udviklingen. Det bliver en registrering af elendighed. Udvalget skal påvirke udviklingen gennem en politik. Jeg vil for mit vedkommende foreslå, at man prøver at følge de linjer, som er anlagt i Frankrig. Her